

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

III. Dilectus meus mihi & ego illi, qui pascitur inter lilia, donec aspiret dies
& inclinentur vmbræ. Cant. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Dilectus meus mihi et ego illi qui
pascitur infer lila, donec aspiret dies
et inclinenetur umbræ. Cant. 2.

C. Blaicus f.

33.

III.

Dilectus meus mihi & ego illi, qui pascitur in-
ter lilia, donec aspiret dies & incli-
nentur umbræ. *Cant. 2.*

FEllices animæ, populus genialis Amantum,
Quas amor irrupta necit virimque fide!
Non ego præ vestra, fortunam optauero Regum;
Nam puto Cælicolum vos ego sorte frui.
Sed neque iam Siculi mirer noua vota Tyranui,
Optantis, Pythiæ tertius esse comes.
Equis enim socijs mediis neget esse duobus,
Quos sibi tam sancto fœdere iunxit Amor?
Aurea conditio quoties redamantur amantes,
Reddit & alienas mutua flamma vices!
Hac ego me toties optauo lege beatam,
Ad sua cùm irepidam signa vocaret Amor.
O quoties dixi, si quando cogar amare,
Non nisi qui pariter me redamarit, amem!
Audijt optantem volucrum Deus ales Amorum,
Et quid ait, dubitas? ut redameris, ama.
Vicino exiimui præsentis Numine Dii,
Attonuitque meum vox inopina caput.
Ecquid

Ecquid inexpertam puer, inquam, perfide castris,
 Auspicijsque iubes æramerere tuis?
 Sæpè quidem iuueni mihi narrauere sodales
 Gaudia quanta suis polliceatur Amor.
 Sæpius at contramonuit me sedula nutrit,
 Cùm ferror gerulæ sarcina parua sinu.
 Veranimis reputa Peligni oracula vatis,
 Quæ cecinit castis ingeminanda choris: (bla,
 „Quot lepores in Atho, quot apes pascuntur in Hy-
 „Carula quot baccas Palladis arbor habet;
 „Littore quot conchæ, tot sunt in amore dolores,
 „Res est solliciti plena timoris Amor.
 Semper enim miserostimor ille flagellat amantes,
 Ne fors non redamet, quem tamen alter amat.
 Fida vel alterius si sint rara fædera vincis,
 Tum grauis, ut constent fædera, cura subit.
 Curro per historias; quotus, heu! securus amauit?
 Hunc breuis, hunc fictus ludificauit Amor.
 Qua Paris Oenone sine viuere posse negabat,
 Oenonen potuit deseruisse Paris.
 Dilecti Hypsyphile non mansit Iasonis uxor,
 Non mansit reducis, sicut euntis erat.
 Thesea crudelem quoties Ariadna vocauit,
 Nauigio numerum quest a deesse suum?
 Quin etiā leuibus monstras, Puer improbe pennis
 Quam

Quām citō succedat, quām citō cedat amor.
 Ite igitur, leuisq; animas modō credite flammis,
 Cūm sua non aliter scepira Cupido gerat..
 „Et leuis est multoque suis ventosior alis;
 „Gaudia que ambigua datur que negat que fide..
 Tum pudor audaces tinxit tibi, per fide, malas;
 Te que leuem celeri fassus es esse fuga.
 Tuncq; ego, Cyprigena detecta fraude, triūphans,
 Instabilem iussi lata valere Deum.
 Et tibi, Dius Amor (dixi) tibi fædere iungar,
 Et tuus ignis ego; tu meus igniseris.
 Donec ab aereis labentur montibus umbrae.
 Et reducem fugient umbraque, noxque diem.
 O liquida ambrosia! ò Diuini nectaris haustus!
 O amor! ò quanti pocula mellis habes!
 Quid totis Te, Dius amor, sit amare medullis,
 Expertus nisi sit, dicere nemo potest:
 Quid verò sit amare, iterumque abs te redamari,
 Sit licet expertus, dicere nemo potest;
 Omnibus hisque etiam supereminet illa voluptas,
 Fidus hic aeternum quod sibi constet amor.
 O Amor! ò mea dulcedo: mea vita, meum mel!
 Aut melli geminum si quid Hymettus habet!
 O amor! ò quoties, ò quæ mihi gaudia misces,
 Dū, quod amans redamer; dū, quod amere subit!

N

Dumque

Dumque iterum aeternos recolo fore fædere nexus
 O amor! ò quantis gestio letitijs!
 Non habet hic miseros Amor, ut leuis ille timores:
 Affluit hic letis, ingemit ille malis.
 Pascitur in riguis, ubi cudent, lilia campis,
 Et sua virgineos dicit in arua greges.
 Scilicet aethereum decet hic flos purus Amorem,
 Et bene tam castas pascit hic hortus ones.

BER-

BERNARDVS

Ser. 71. in Cant.

TV ergo qui hæc audis vel legis , cura ha-
bere lilia penes te, si vis habere hunc habi-
tatem filiorum habitantem in te,

AV 2

Ego